

Sygn. akt VI ACa 1190 /12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący – SA Krzysztof Tucharz (spr.)

Sędziowie: SA Ewa Stefańska

SO (del.) Beata Waś

Protokolant: sekr. sądowy Mariola Frąckiewicz

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2013 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa (...) z siedzibą w P.

przeciwko (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w G.

o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

z dnia 7 maja 2012 r.

sygn. akt XVII Amc 2599/10

I. oddala apelację;

II. zasądza od (...) z siedzibą w P. na rzecz (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w G. kwotę 270 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 maja 2012 r. Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oddalili powództwo (...) z siedzibą w P. skierowane przeciwko (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w G. o uznanie za niedozwolone i zakazanie wykorzystywania przez pozwanego w obrocie konsumentami postanowienia wzorca umowy o nazwie (...) o następującej treści:

„Zmiany zasad funkcjonowania Programu (...) jak i warunków cenowych produktów oferowanych w ramach Programu będą ogłaszane w oddziałach i na stronie internetowej Banku”, stosownie do wyniku sprawy”.

Strona powodowa została obciążona obowiązkiem zwrotu pozwanemu kosztów zastępstwa procesowego.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne.

Pozwany Bank świadczy usługi bankowe na rzecz konsumentów i posługuje się w tych relacjach wzorcem umownym o wskazanej wyżej nazwie; który zawiera m.in. przytoczone tu postanowienie.

Sąd Okręgowy nie podzielił zarzutu pozwanego (...), że przedmiotowa klauzula ma charakter abuzywny gdyż w sposób sprzeczny z prawem upoważnia bank do jednostronnego wprowadzenia dowolnych zmian do regulaminu bez zachowania wymogu należytego indywidualnego powiadomienia konsumentów o dokonanych zmianach.

Zdaniem Sądu nie zostały wykazane przez powoda przesłanki określone przepisem art. 385¹ k.c.

Sąd uznał, że nie budzi jakichkolwiek wątpliwości okoliczność, że pozwany może w dowolnym czasie zmieniać zasady funkcjonowania prowadzonego Programu, którego jest twórcą. Poza tym pozwany nie ma w istocie obowiązku informowania swoich klientów o wprowadzaniu takich zmian, gdyż dotyczy one wyłącznie sfery organizacyjnej, związanej z działaniem Programu a także obowiązków leżących po stronie Banku, nie zaś jego klientów. Sam fakt dopuszczenia możliwości zmiany zasad funkcjonowania programu, nie wpływa na sytuację prawną konsumenta.

Zakwestionowane postanowienie nie zmierza do niedoinformowania, dezorientacji czy też wywołania błędnego przekonania u konsumentów. Nie narusza ono w żaden sposób norm dobrych obyczajów i nie godzi w żaden sposób w równowagę kontraktową.

Z tych też względów wniesione powództwo zostało oddalone a o kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 i 99 k.p.c.

W złożonej od tego wyroku apelacji powodowe (...) zarzuciło: naruszenie art. 385 § 1 k.c. przez jego bezpodstawne zastosowanie w niniejszej sprawie, polegające na błędnym przyjęciu, że sporna klauzula nie stanowi klauzuli abuzywnej, podczas gdy w przekonaniu powoda taka właśnie jest.

Wskazując na powyższy zarzut powód wnosil o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa w całości oraz o zasądzenie od pozwanego, na rzecz powoda kosztów procesu za obie instancje, a jako ewentualny, zgłoszony został wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania odwoławczego.

Strona pozwana wniosła o oddalenie apelacji i przyznanie jej od skarżącego kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja powoda nie może odnieść zamierzonych skutków prawnych.

Na wstępie należy zauważyć, że przedmiotem badania w niniejszej sprawie nie była klauzula o treści „Bank zastrzega sobie prawo zmiany niniejszego Regulaminu oraz zrezygnowania z oferowania programu, powiadamiając o tym klienta z 30-dniowym wyprzedzeniem (§ 21 zd. 1 regulaminu). Dlatego też sformułowane, w powyższej kwestii zarzuty pozwu jak i odnoszące się do nich rozważania Sądu Okręgowego nie miały tu istotnego znaczenia.

Sporne postanowienie reguluje jedynie sposób, w jaki uczestnicy programu (...) będą informowani o planowanych zmianach zasad funkcjonowania Programu i warunków cenowych oferowanych w jego ramach produktów.

Zaskarżony wyrok mimo częściowo błędnego uzasadnienia w ostatecznym wyniku odpowiada prawu.

Nie sposób zgodzić się z argumentacją Sądu, że owe zmiany dotyczą wyłącznie sfery organizacyjnej związanej z działaniem programu i ograniczają się tylko do obowiązków ciążących na pozwanym Banku.

Z treści przedmiotowego Regulaminu wynika, że konsument chcąc uzyskać status tzw. „klienta srebrnego” lub „klienta złotego” zobowiązuje się do utrzymywania przez pewien okres czasu wymaganego salda środków pieniężnych na kontach lub też wartości funduszy inwestycyjnych, określonych jako „wielkość biznesu”, co z kolei zapewnia Bankowi uzyskiwanie stabilnych zysków. Zmiana regulaminu może przykładowo polegać na ustaleniu innej wysokości kwot,

które pozwalają na zakwalifikowanie klienta do danej grupy, a w ślad za tym może ulec zmianie zakres przysługujących mu korzyści jakie wynikają z uczestnictwa w tym Programie.

W stosunku do wskazanej w pozwie klauzuli powodowe (...) upatrywało jego abuzywności w tym, że pozwany nie przewidział wymogu indywidualnego powiadamiania klientów o wprowadzonych zmianach zasad funkcjonowania regulaminu, przez co konsumenci zmuszani są do ciągłego śledzenia zmian na stronie internetowej banku lub ciągłego odwiedzania oddziałów banku w celu sprawdzenia – czy nie zmieniła się nagle treść Regulaminu.

Zarzuca więc w istocie poważne naruszenie równowagi kontraktowej, przez narażanie klientów na stratę czasu, mitręgę i zmuszanie do niewygód, co jak przyjmuje się w doktrynie może stanowić przejaw rażącego naruszenia interesów konsumentów.

Taki pogląd znajduje również swoje odbicie w treści szeregu klauzul (dotyczących rzeczonyj problematyki) wpisanych do rejestru postanowień niedozwolonych.

Nie oznacza to jednak, iż w rozpatrywanej tu sprawie podnoszony zarzut jest uzasadniony.

Treść zakwestionowanej klauzuli należy bowiem badać w zestawieniu z całym zapisem § 21 regulaminu.

W § 21 zd. 1 wskazano, że zastrzeżenie dla banku uprawnienia do zmiany regulaminu będzie awizowane z 30-to dniowym wyprzedzeniem.

Nie wchodzi tu zatem w grę element zaskoczenia konsumenta poprzez wprowadzenie nagle, z dnia na dzień, takiej zmiany regulaminu, która w odczuciu klienta banku, może być dla niego niekorzystna.

Wobec występowania obecnie w znaczącej skali zjawiska świadczenia usług bankowych w formie elektronicznej, zapoznanie się przez konsumenta raz lub dwa razy w miesiącu z opublikowanymi na stronie internetowej banku informacjami o planowanych zmianach zasad funkcjonowania Regulaminu Programu (...) i warunkach cenowych oferowanych produktów, nie może stanowić dla takiej osoby istotnego utrudnienia.

Z tych też względów taka forma powiadamiania klientów banku (obok ogłoszeń zamieszczanych w oddziałach banku) jest zabiegiem wystarczającym dla zapewnienia konsumentom właściwej ochrony ich interesów.

Ubocznie należy podnieść, że zgodnie z treścią § 20 regulaminu klient może w dowolnym czasie zrezygnować z uczestnictwa w przedmiotowym Programie.

Strona powodowa nie wykazała, że sporna klauzula jest sprzeczna z dobrymi obyczajami, takimi jak: szacunek dla konsumenta, traktowanie go jako równorzędnego partnera, niewykorzystywanie przez przedsiębiorcę swojej przewagi ekonomicznej czy braku doświadczenia drugiej strony, formułowanie postanowień umowy w sposób nie pozostawiających wątpliwości co do treści i znaczenia danej klauzuli.

Apelacja powoda sprowadza się w gruncie rzeczy do powtórzenia zarzutów z pozwu, przy czym odnoszą się również do klauzuli z § 21 zd. 1 regulaminu nie będącej przedmiotem sporu w niniejszej sprawie.

Orzeczono zatem jak w sentencji, na podstawie art. 385 k.p.c.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego nastąpiło zgodnie z art. 98 i 99 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c.